

LES FULLES DEL PARC

Número 94 | Abril 2019

Coeducació: la llavor per a formar persones lliures

El passat 8 de març, Dia de la Dona, els carrers i les places de les nostres ciutats es van tornar a omplir, per segon any consecutiu, de manifestacions i accions reivindicatives per demanar la igualtat real d'homes i dones.

El 8M de 2018 no va ser flor d'un estiu: la lluita feminista ha arribat per quedar-se. Per què? Doncs perquè hi ha molt de camí per recórrer, moltes barreres per trencar i moltes creences per qüestionar. Però... direu, "què té a veure, això, amb l'escola?" Doncs molt! L'educació és la clau per trencar aquestes dinàmiques. Perquè parlar d'igualtat és parlar només de la punta de l'iceberg. Cal lluitar contra els rols de gènere, els estereotips i el model heteropatriacal que la societat està transmetent als nostres infants.

I com que tot els viatges, per llargs o difícils que semblin, comencen amb un sola passa, des de

l'AMPA hem volgut posar el nostre granet de sorra i impulsar la creació de la Comissió de Gènere i Diversitat, que posarà l'èmfasi en la promoció de la coeducació.

Aquest curs, amb l'ajuda de la cooperativa "Fil a l'agulla" s'organitzaran un parell de xerrades per a famílies, ens endinsarem a la biblioteca de l'escola per a proposar llibres que donin referents a les nostres filles i als nostres fills, i crearem ponts de comunicació entre mestres, monitores i monitors i famílies, per a poder treballar en equip.

Hi ha molta feina per fer, però estarem contents si aconseguim sembrar en els nostres infants una llavor, per petita que sigui, que els animi a ser allò que volen, no allò que la societat n'espera. En definitiva, que els ajudi a esdevenir persones lliures.

ÍNDEX

1 Editorial: Coeducació: la llavor per a formar persones lliures | 2-3 Info Ampa - Escola: Ets nen o nena? | 4-5 L'entrevista: Gemma Buj i Carles Fernández | 6-7 Activitats: Els Gegants i els Lleons a Santa Eulàlia | 8 Temps de migdia: M'he trobat una cuca a l'amanida; | 9 Info Escola: Molta sort Víctor; Sabies que... | 10 Humor; Les fulles enredades; Sabies que... | 11 Racó Multicultural: De Cuba, su música y su gente | 12 I tu què saps?: Els nens venen de París, i les flors de... |

INFO AMPA - ESCOLA

Ets nen o nena?

AINA: Som dins de la panxa de la mare.

POL: I els acaben de donar la notícia als nostres pares:

AINA: Som bessons, i som un nen i una nena.

POL: Jo no sé què vol dir ser un nen o una nena.

AINA: Jo tampoc ho sé. I tu ets el nen o ets la nena?

POL: No en tinc ni idea.

AINA: A través del melic de la panxa de la mama, comencem a investigar.

POL: Algú s'acosta i li toca la panxa a la mama.

AINA: Hola boniqueta! Hola machote! Aquí tenim una pista.

POL: Li posareu arracades a la nena?

AINA: Què són arracades?

POL: Sí, és allò que es posa la mama a les orelles.

AINA: I per a què serveixen?

POL: Per estar més guapa, em sembla, i per posar-les han de foradar les orelles!

AINA: Ohhh! Si fins i tot foraden les orelles, deu ser mooolt important que les noies siguin guapes!

POL: I els nens no han de ser guapos?

AINA: Sembla que no tant.

POL: Ara miro jo! Veig moltes dones amb nens pel carrer, les mestres de l'escola són noies també, gairebé totes, i les dones també netegen les cases, i les oficines, i les escoles... I també cuiden avis... Em sembla que les dones, cuiden.

AINA: Alguns homes netegen casa seva també. I cuiden els nens.

POL: Però les dones són les que organitzen les coses de casa.

AINA: I als homes em sembla que els agrada molt fer esport. A la tele, sempre surten tots aquells homes que corren darrere d'una pilota...

AINA: Les dones parlen més de les coses de casa. La mare parla amb d'altres dones de si li passaran roba per nosaltres. I vol comprar un armari més gran, i vol reformar el lavabo.

POL: El papa parla del cotxe que comprarem perquè el que tenim ara és petit. I també parla molt de les coses que passen fora de casa, de política, d'esports...

AINA: La mama també parla de política de vegades.

POL: Amb les seves amigues, però si hi ha molta gent, no diu res de res.

AINA: Ai, ai, ai! Em sembla que ser nena és dolent!

POL: Per què ho dius?

AINA: Acabo de sentir un nen que li deia a un altre: corres com una nena. I ho ha dit amb cara de fàstic.

POL: Vols dir?

AINA: Potser no ho he entès.

POL: Tothom parla a les nenes amb més dolçor, pot ser?

AINA: Sí, em sembla que sí.

POL: Mira! Un pati d'una escola! Els nens corren amunt i avall, i les nenes xerren, o com a molt, ballen.

AINA: I per què? No entenc res de res.

POL: Les nenes em sembla que també cuinen més.

AINA: És estrany això. Perquè tens raó que les dones cuinen cada dia gairebé, però em sembla que els grans cuiners són els homes. Bé, hi ha una dona la Rusca no sé què, però la resta són homes.

POL: Potser els homes manen millor.

AINA: Sí, gairebé tots els que manen a les empreses són homes.

POL: Hi ha una dona que és alcaldessa.

AINA: Però només una, és com una cosa estranya. I els homes també són mecànics, i pintors de parets, i electricistes.

POL: I les nenes no ho poden fer? O no en saben?

AINA: Mira, mira, aquí hi ha una biblioteca. Aquí trobarem la resposta a tot. Això és un llibre de text d'una escola. Claríssimament, les dones no fan coses importants, tots els exemples que surten són homes. Els músics, els inventors, els presidents de països....

POL: Oh, mira els contes! Mira aquest, i mira aquest! Gairebé tots diuen el mateix! Els homes han de ser aventurers, forts i valents, i les noies guapes, delicades, i tranquil·les. Si ho diuen els llibres, és veritat.

AINA: I també ho diuen les pel·lícules. I els anuncis de la tele. I els dibuixos. Ho diuen a tot arreu.

POL: Aleshores no hi ha cap dubte.

AINA: Per això, les dones es pinten, i es treuen els pèls i

Durant el mes de març han tingut lloc dos dels actes previstos per abordar la coeducació des de diferents àmbits: un taller amb els monitors i monitores que acompanyen els infants durant el temps del migdia i la primera xerrada per a famílies. Totes dues sessions van anar a càrrec de Lúcia Casanovas, de Fil a l'Agulla, i en ambdós casos es van treballar els pilars de la coeducació: prevenció d'estereotips, revalorització del món femení i atenció a la diversitat.

No saps ben bé què són els estereotips de gènere? Sortiràs de dubtes amb aquest diàleg entre bessons que es va llegir a l'assemblea de l'AMPA com a carta de presentació de la Comissió de Gènere i Diversitat

els homes no porten sabates altes, perquè amb sabates altes, no serien tan forts!

POL: I per això, aquell dia que es diu carnestoltes, les nenes es disfressen de princesa i els nois de súper herois. És que només pot ser així.

AINA: Saps què he vist? Em sembla que les noies no poden anar soles de nit i si hi van, van molt garratibades. Crec que tenen por.

POL: Per què tenen por?

AINA: Perquè estan convençudes que són més dèbils, ja t'ho he dit abans!

POL: Però de què tenen por? Què els pot passar?

AINA: Potser tenen por dels nois, com que són tan forts i valents, potser algun... de tant en tant, ho és massa.

POL: Vols dir?

AINA: I els nois em sembla que cobren més diners. Perquè he vist que alguns fan el mateix que una noia i els donen més diners per fer el mateix.

POL: Uala! Que fort això!

AINA: Creus que és millor ser un noi?

POL: Noooo, les noies també tenen avantatges, poden plorar, i els nois no poden! He vist moltes dones plorant, i homes, molt pocs, només algun en un enterrament.

AINA: Per què no poden?

POL: Plorar no enganxa amb ser fort!

AINA: I si sóc jo el noi i tinc ganes de plorar?

POL: Quan ets molt petit ho pots fer, però després ja no. Igual que la faldilla, te la pots posar si tens dos anys, però si en tens nou, ja no... Perquè els nens se'n riuen i els grans es preocupen...

AINA: Crec que els nois també són més segurs.

POL: No tots.

AINA: Però molts sí, més decidits, s'inventen més coses, comencen negocis, tenen iniciativa.

POL: Però si no els surt bé una cosa, també s'enfaden més!

AINA: Potser perquè no poden plorar! I fixa't que les noies no s'atreveixen a fer coses importants i grans!

POL: Algunes sí.

AINA: Però poques... molts cops acaben fent feina

d'ajudants. De segones.

POL: Suposo que s'hi senten més còmodes.

AINA: El que no entenc és com decideixen que ets nen o nena?

POL: Crec que ho sé: els nens tenen una cosa penjant entre les cames. I les nenes com una ratlleta.

AINA: No em puc ajupir, no puc veure què tinc.

POL: Tu prefereixes ser un nen o una nena?

AINA: No ho sé.

POL: A mi em fa por que sigui jo el nen, perquè m'agradaria disfressar-me de princesa.

AINA: Això no et passarà. Segur que si ets un nen, voldràs ser un superheroi, perquè com que hauràs vist tants i tant homes de veritat i de ficció, que són forts i valents, tu voldràs ser com ells.

POL: No m'agrada aquest sistema.

AINA: Per què?

POL: Per què m'agraden algunes coses dels nens i algunes coses de les nenes.

AINA: Ja, seria millor que estigués tot més barrejat...

POL: Però el món ja funciona així! Ara ja no es pot canviar! Ja ho has vist, ho tenen tot súper, súper organitzat!

AINA: Potser es pot canviar a poc a poc.

POL: Però qui ho pot canviar?

AINA: Doncs mira, em sembla que els canvis del món, els fa una dona.

POL: Ah sí?

AINA: Sí! Espera, com es deia... ho vaig sentir un dia que tu dormies... Algú va dir: la clau per canviar el món la té... com es deia la senyora... la clau de tot la té l'Educació! Això l'Educació!

POL: Creus que si l'Educació és una noia serà poruga i delicada?

AINA: Tot es mou! Em sembla que hem de sortir!

POL: Tinc por!

AINA: Va, sense pensar-ho! Surto jo primera!

POL: Em sembla que tu ets el nen i jo la nena...

Cristina Clemente, mare del Berenguer de P3 i de l'Adela de 1r

APUNTEU!

9 de maig, segona xerrada per a famílies. "La resolució de conflictes sota la mirada de la coeducació".

L'ENTREVISTA

Entrevistem a Gemma Buj Boixados

És una entrenadora de tennis i ara mateix ens fa de mestra d'educació física i teatre. Té 27 anys i el seu aniversari és el 12 de febrer.

1-Des de quan fas tennis?

Des de fa 12 anys. Vaig començar als sis anys.

2-Com et vas aficionar al tennis?

El meu pare jugava a tennis quan jo era petita i quan van obrir un club de tennis al costat de casa em vaig apuntar.

3-De petita feies algun esport?

Sí, feia gimnàstica rítmica i tennis.

4-T'agrada fer classe als nens/es?

Sí, més a nens que a adults.

5-Has jugat algun campionat?

Sí, molts

6-Has guanyat alguna copa?

Sí, unes 15.

7-Per què fas tennis i no un altre esport?

Faig tennis perquè crec que es un esport individual i et demanen una autoexigència que

en altres esports no et demanen i necessites una autoconfiança que et permet conèixer-te a tu mateix.

8-Per què vas voler ser entrenadora de tennis?

Perquè el meu pare jugava al tennis.

9-Fas un altre esport?

Sí, faig paleotraining.

10-Tens raqueta preferida?

No, però unes em van millor que d'altres.

11-Qui és el teu ídol?

Andy Murray.

12-Algun familiar teu juga a tennis?

El meu pare jugava a tennis.

13-De petita, què volies ser de gran?

Volia ser mestre. Estar amb la família i els amics i jugar a tennis.

Moltes gràcies Gemma pel temps que ens has dedicat.

Sara, Alexia, Jocabed, Sofia, Helena, Martina, Jhoselyn, Jofre, Noa, Hugo, Biel i Adrià.

Els
alumnes de
5è també
fem la
revista!

Entrevistem en Carles Fernández Romagosa

En Carles vivia a Sabadell, però s'ha mudat. És professor de 4t i historiador.

Hola, bon dia. Ens hem presentat aquí per fer-te una sèrie de preguntes.

1-Quan eres petit, de què volies treballar de gran?

Des de petit que vaig voler ser mestre.

2-Quan vas començar la carrera, com et vas sentir?

Molt emocionat i content perquè m'agradava molt.

3-Quants anys vas estar estudiant a la universitat?

Vaig estar 9 anys i vaig fer 2 carreres.

4-En quina universitat has estudiat?

Vaig estudiar a 2 universitats, a la Autònoma de Barcelona i a la de Las Palmas de Gran Canària.

5-Has treballat l'Antic Egipte?

No l'he treballat, però l'he estudiat.

6-Quin és el teu llibre preferit?

"El eco de los pasos" de Juan García Oliver. M'agrada perquè explica la vida del moviment obrer a Espanya fins que es va acabar la Guerra Civil.

7-Quan vas arribar a l'escola, com et va semblar?

Vaig pensar que estava en un entorn molt maco, però que hi havia masses escales.

8-A on has viatjat?

A tots els continents menys a Oceania.

9-Què vas opinar quan et vas graduar?

Va ser una gran celebració...Me'n vaig anar a sopar amb els amics. Quan acabes la carrera estàs molt content perquè reculls el fruit d'anys d'estudi i disciplina.

10-Per què vas voler estudiar història?

Perquè des de petit sempre m'havia fet preguntes sobre l'origen de les coses.

11- Què opines d'aquesta escola?

M'agrada l'alumnat d'aquesta escola perquè és molt participatiu i es fa moltes preguntes. I també perquè l'escola li dona llibertat al mestre per impartir els continguts amb llibertat.

12-Quin és el teu escriptor preferit?

Ernest Hemingway i Charles Bukowski.

13. Quina part de la història que has estudiat t'agrada més?

L'Atenes de Pericles.

14. Quin és el teu hobby?

La macroeconomia.

15. Per què vas voler venir a aquesta escola?

Vaig venir perquè el consorci d'Educació em va enviar a aquesta escola.

Moltes gràcies pel teu temps,

Tarek, Martí, Aleix, Lluc, Anna, Jan, Leo, Berta, Juan David, Yassin i Emma.

ACTIVITATS

Els Gegants i els Lleons a Santa Eulàlia

La nostra colla de capgrossos i el grup de percussió van tornar a participar aquest febrer passat per quart any a la Cercavila Escolar de Santa Eulàlia que organitza l'ajuntament de Barcelona.

El recorregut d'enguany començava a la plaça Comercial, davant del Born Centre de Cultura, on s'hi van reunir més d'un centenar de gegants i capgrossos. La rua va enfilel el carrer Princesa i el carrer de Jaume I fins a la plaça Sant Jaume envoltats d'una gentada que observava divertida, saludava i aplaudia les criatures participants.

Els Lleons del Parc, que entre petits i grans eren cinquanta, no van parar de tocar incansables acompanyant els nostres petits geganters. Van ser vint-i-cinc les criatures que es van anar tornant per portar els

capgrossos: la Vaca, el Follet, l'Aranya, la Monstra, i els dos dimonis. Lleons, geganters i familiars van formar una bona colla de més de cent que va lluir la samarreta verda dels Gegants del Parc pel centre de Barcelona. Un nou èxit de participació gràcies a l'esforç i la il·lusió amb què ho van organitzar les dues comissions. Felicitats!

Els capgrossos van rebre els alumnes al sorral de l'escola.

La renovada comissió de gegants va tenir unes idees molt originals per a fer la crida a participar-hi. Una de les més celebrades va ser la sorpresa que van tenir els nens i nenes a l'hora d'entrar a l'escola quan van trobar el Follet, l'Aranya i la Monstra que els rebien al sorral tres dies seguits.

TEMPS DE MIGDIA

M'he trobat una cuca a l'amanida

Dino a l'escola cada dia, s'hi menja força bé. La salsa de tomàquet m'agrada fins i tot més que la que fa la mama o el papa.

Avui hem tingut amanida, gustosa i refrescant, però quan estava a punt d'enforquillar un tros d'enciam, hi he vist alguna cosa que es moria. M'hi he fixat bé i he descobert una cuca petita que em mirava fixament.

M'ha agafat molta angúnia, volia que em canviessin el plat. Però la meua companya de taula m'ha explicat que això passa quan les hortalisses són de bona qualitat. He apartat la fulla d'enciam que tenia la cuca i me n'he cruspit la resta de l'amanida de bon grat i sense manies.

MHAN CLISSAT PASSEJANT PER L'AMANIDA

Em penso que sóc la cuca més feliç del món. Sóc de Mataró i amb els meus companys m'he criat a l'hort d'en Didac, envoltats de plantes ben cuidades, sense pesticides ni additius químics, sempre gaudint de bona salut i energia.

Aquest matí el pagès ha arrencat l'enciam on ens aixoplugàvem de la rosada i, sense saber com, hem anat a parar a la cuina d'una escola, el Parc del Guinardó. Les cuineres, ha rentat l'enciam amb aigua i tots els meus companys s'han escolat aigüera avall.

Però jo m'he aferrat i tendra. Quan he gosat mirar espantat, i val cruspiria, però llavors ha apartat la fulla on jo era i l'ha deixada a la vora del plat.

Quan ha acabat de dinar, la nena que seia al costat ha agafat la meua fulla d'enciam, l'ha portada al pati i l'ha deixat al costat d'unes herbes que viuen en un racó del pati. Allà he pogut abandonar el meu amagatall i he fet nous amics, he conegut altres insectes que habiten el pati. Sembla una escola respectuosa amb la vida i les bestioles que hi viuen, que no són poques!

Adaptació d'un conte d'una mare de l'Escola Turó del Cargol.
Il·lustracions: nens i nenes de 1r de la nostra escola.

Informació per a les famílies

L'essència del nostre projecte de menjador és que els aliments siguin el més naturals possible i referentment d'agricultura ecològica. És per això que les bestioles de l'hort hi acudeixen més que en d'altres tipus de cultiu que utilitzen adobs químics i pesticides. La Loli, la Lola, la Lolita i la Carmen, les nostres cuineres tenen cura de netejar molt bé les

hortalisses abans de preparar-les per servir. Malgrat això, pot ser que, de tant en tant, algun petit insecte arribi al plat. Sabem que ho enteneu i que valoreu el projecte de menjador ecològic.

Comptem que acompanyeu els vostres fills a comprendre aquestes minúscules troballes i a reaccionar proporcionalment.

Us animem que us subscriuiu al blog del Temps de Migdia (<http://pdgtempsdemigdia.blogspot.com/>). És una bona manera d'estar informat tant de com va evolucionant el Projecte de Menjador com de les activitats que l'equip de monitors i monitores de l'escola organitza regularment per als infants de l'escola.

INFO ESCOLA

Molta sort, Víctor

Hem reservat aquest raconet de Les Fulles per agrair al Víctor el bon tracte que va tenir amb els nostres fills i per desitjar-li molta sort en la nova etapa. Rescatem una frase seva de l'entrevista que li van fer els alumnes de cinquè del curs 2017-18.

"M'agrada que hi hagi bon ambient, fer bromes i que me les facin. Sóc molt optimista."

La notícia de la marxa del Víctor va provocar un disgust generalitzat. L'últim dia que era a l'escola, els nens i nenes estaven tan frisosos per abraçar-lo que van saltar del llit i van córrer cap a l'escola sense ni tan sols treure's el pijama. Davant d'aquesta "abraçada col·lectiva", el Víctor va patir la síndrome dels famosos i va arrencar a córrer. Tot corrent corrent, es va sentir àgil i còmode en la seva carrera i no va parar fins el dia de la Marató de Barcelona on, a més de córrer, anava com un coet curant els atletes que s'havien pelat els genolls i va quedar 3r classificat.

SABIES QUE...

Els grans també juguem

A l'escola Parc del Guinardó també tenim un equip de futbol 7 de pares d'alumnes i pares d'exalumnes que juguen en una lliga d'AMPAs d'escoles.

Aquesta iniciativa no és nova, es manté des de fa uns 15 anys. En els seus inicis, un grup reduït d'AMPAs es van organitzar per crear la lliga de pares d'alumnes, per a poder seguir practicant esport (amb un nivell menys exigent) i poder-se relacionar amb pares d'altres escoles.

Amb els anys s'hi han anat afegint i sortint escoles. Actualment hi ha 12 centres escolars adscrits a aquesta lliga.

L'equip de l'escola juguem cada 15 dies, els divendres, en un camp de futbol 7 a Sant Andreu. Aprofitem l'excusa de jugar a futbol per a generar un espai de trobada, després del partit acostumem a anar a sopar pel barri i, com no, acabem parlant de futbol, de l'escola, dels instituts del barri i una mica de tot.

En aquests 15 anys hem tingut de tot. Alguns cops hem guanyat la lliga, d'altres hem perdut gairebé tots els partits... Però, de fet, això és el menys important ja que en el fons ens trobem per a passar una bona estona, per a fer una mica d'esport i per a gaudir i desconnectar del dia a dia.

Pau Viles, pare del Pol de 4t i l'Ona que fa 1r d'ESO

Contacte: pauviles@gmail.com

HUMOR

LES FULLES ENREDADES

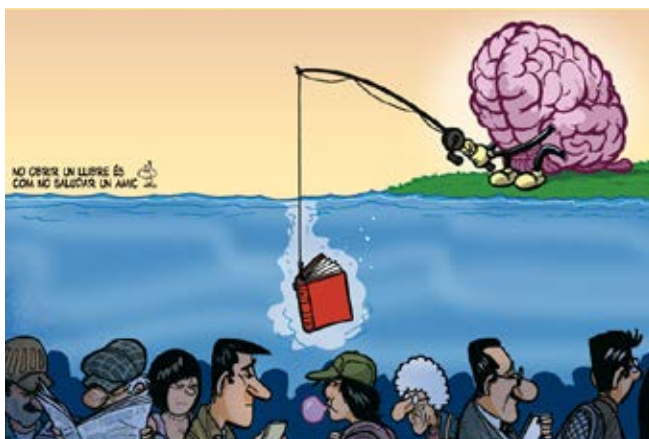
A cada número de Les Fulles hi ha un parany. L'has trobat?

Sigues el primer a enviar la resposta a:
lesfullesdelparc@gmail.com

¡¡I viu i bon humor!

L'última enredada: no hi ha hagut taller de supervivència al bosquet.

La Jornada de l'Explorador del temps de migdia no es va dur a terme aquest 2n trimestre perquè el projecte només va existir en la imaginació de l'equip redactor de Les Fulles. Ens hauria agradat veure els resultats del taller de supervivència al bosquet, però tot va quedar en una broma.

SABIES QUE...

- A la rua de Carnestoltes que va fer l'escola pels carrers del barri fins al Mas Guinardó s'hi van afegir una cinquantena de familiars. Tots plegats van continuar la festa a l'escola amb el ball de Carnaval que havien preparat els nens i nenes.
- Al febrer va arrencar l'extraescolar de robòtica que organitza l'AMPA amb onze inscrits, cinc nenes i sis nens de 4t, 5è i 6è. Com que hi ha un alumne més del que estava previst, a cada sessió el docent té el suport d'un pare o mare. També compten amb l'ajuda d'un exalumne de l'escola que va fer robòtica fa dos cursos.
- Els diners obtinguts amb la venda de butlletes de les paneres de Nadal que va organitzar l'AMPA han permès contractar un mestre que realitza el reforç oral d'anglès a Primària. Es tracta del William, que va iniciar aquestes classes el passat mes de gener.

RACÓ MULTICULTURAL

De Cuba, su música y su gente

Contar historias sobre la tierra donde crecí, es decir de artistas y de sonrisas incluso en momentos de crisis. Creo que de eso se trata muchas veces el doble sentido que nos puebla, pues lo aprendemos desde la infancia en la tradición del fraseo popular que viene y va de entre los textos de las canciones, a las conversaciones populares.

"El que siembra su maíz, que se coma su pinol"

Esto se refiere a que el fruto del trabajo debe ir a quien lo produce. Así es, que esta letra de la canción originaria del trío Matamoros, si no me equivoco, ha sido y sigue siendo una de las frases idiomática de las que sólo se citan a medias pues ***"Lo que se sabe...no se pregunta"***.

El origen de mi país como nación es en su gran mayoría, español y africano, nosotros fuimos una de las colonias y como tal nuestra cultura aborígen quedó casi extinta. A pesar de esto, en algunos lugares como Baracoa, en el Oriente del país, se encuentran las tradiciones y los rasgos fisionómicos de los Taínos que es como se llamaban uno de estos grupos aborígenes, los otros fueron los Siboneyes, que se encontraban más hacia el occidente.

A pesar de tener un territorio no muy vasto, en la Isla se acunan creaciones que son considerados patrimonio cultural mundial, desde el son con su ritmo sincopado, de donde viene la Salsa y quien al mezclarse con el Jazz trajo el Latin jazz o el contagioso Mambo o la Habanera cadensiosa y llena de lirismo. Es este espíritu creativo el que hace que seamos un pueblo de bienvenidas, donde la semilla recibida tiende a florecer y mezclarse con lo autóctono, convirtiéndose así en una nueva cosa.

Cuba es una de las Antillas del Mar Caribe, lo que hace que tenga un clima cálido de inviernos soleados, no muy invernales por cierto, pero a su vez de temporales como ciclones, que la azotan anualmente, con vientos y lluvias muy intensas. Mientras esto no sucede, es un sitio perfecto para ir a la playa, si te queda cerca claro, ya que el tema transporte deja mucho que desear.

Para algunos son pintorescos aquellos coches de los cincuentas transitando las ciudades, que recuerdan a los viejos filmes de nuestros abuelos, quienes representan mayoritariamente la forma en la que se traslada la población y como ***"la necesidad es la madre de la invención"*** se pueden ver Frankensteins automotrices de todas las índoles, pues la cosa es ***"Seguir en movimiento"*** sin importar el modo, sacándole el zumo al "Fatalismo Geográfico" y convirtiéndolo en todo un atractivo cultural. Así como las fachadas despintadas de los edificios con sus "Sábanas colgadas en los balcones" o los niños jugando en las calles, pues son hijos de tod@s. Nuestra gente vive el ahora y la falta se convierte en rutina y como ***"Lo que no se va en penas, se va en suspiros"*** ... ***"No hay que llorar que la vida es un carnaval..."*** Así al ritmo de la Conga los días pasan mejor y l@s cuban@s ríen y bailan y lloran y cantan y cantan.

Arema Arega-Negussie, madre de Ossian de 1º

I TU QUÈ SAPS?

Els nens venen de París, i les flors de...

Ja fa més de vint anys que el meu company i jo busquem les flors més boniques del Mercat de la Flor i cada cop més la seva provenença no deixa de sorprendre'ns. Any rere any van desapareixent els pagesos del Maresme que un bon dia van deixar el cultiu d'hortalisses per treure més calerons amb les flors. Ara continua la mateixa dinàmica, uns terrenys davant del mar, a 20 minuts de Barcelona, no cal que us ho expliqui, el millor rendiment és l'immobiliari. És una llàstima que quan es jubilen aquells que tenien les mans del color de la terra aparegui un majorista per ocupar la seva parada al mercat. Un altre de tants maldecaps i tristes conseqüències de la globalització econòmica i la precarietat global. Però vull ser positiva i treure la part bona de tota aquesta bogeria comercial. Si alguns floristes aixequessin el cap, no donarien crèdit de totes les espècies que tenim a la botiga: orquídies, insectívores, nards, peònies, i... en qualsevol època de l'any!

Les roses per exemple, venen de l'Equador i de Colòmbia, del tròpic, on no hi ha estacions i per tant la temperatura constant fa que tinguin una producció molt estable. Igualment, l'alçada de les muntanyes evita la humitat i la calor intensa que faria malbé els rosers. Des de fa un parell d'anys han aparegut en escena les roses de Kènia. Les raons són les mateixes, igual latitud, muntanyes i mà d'obra barata.

A Holanda, en canvi, el sector de la flor està mooolt subvencionat i la gent que treballa en la floricultura té un sou reconegut. Fa segles que les flors són cabdals en la seva economia

i, malgrat tot, no han perdut el lideratge. Tenen una alta tecnificació i robòtica aplicada. Diuen les llegendes que pot entrar una llavor en una cinta transportadora i sortir embossada pel consum passats uns mesos, sense haver tingut cap contacte amb un humà, i no, no parlo de Mart.

Hi han altres orígens menys coneguts com ara Israel, un productor potent de flors silvestres i discretes com el limònim, la mosqueta, la flor de paper (stative), el solidago... De Costa Rica, fulles exòtiques; de Galícia, l'eucaliptus; els clavells de Múrcia... Totes elles viatgen amb la seva targeta fitosanitària per creuar les fronteres, no fos cas ...

Malgrat tot, al Maresme hi ha les més preuades, perquè han crescut veient la mar, amb l'escalforeta del sol mediterrani i amb la insistència de perdurar en el nostre paisatge.

Recorregut d'una caps de roses: Equador - Madrid - Barcelona

Sonia Gómez, mare del Joel de 3r

AMPA Parc del Guinardó
Associació de mares i pares d'alumnes
de l'escola municipal Parc del Guinardó

Agraïm els articles i propostes que ens heu fet arribar alguns pares i fills a nivell particular, i que trobareu publicats en aquest número de Les Fulles del Parc. Més veus donen més color a Les Fulles!

Comissió de Les Fulles:

Albert Ciuró, Ramon Cugat, Anna Gilabert i Miriam Peralta